

forstyrrende paa Børnet, naar det kommer fra en Lærer, der skriver, som de fleste hidtil have skrevet, til en anden, der skriver efter den nye Methode, den rasktste, eller hvad den kaldes; jeg troer virkelig ikke, at det gaar an, men jeg troer, at man kan rette det. I Frankrig f. Ex. slog man i forrige Aarhundrede Retsskrivningen saaledes fast, at der ingen Tvivl blev om, hvorledes man skulde skrive paa Fransk; noget Saadant vil vel ikke let kunne finde Sted her, men man kunde sige, ligesom afbøde Statsminister Stemmann sagde til en Amtmand — troer jeg det var —, som spydigt spurgte ham, hvorledes han da vilde have, at han skulde skrive, at han havde at afholde sig fra alle Synberligheder i Retsskrivningen; jeg troer, at man idetmindste kunde sige, at Skolelærerne skulde afholde sig derfra. — Vi have idag høvt et flaaende Exempel paa, hvorledes en og samme Sag kan betragtes fra to aldeles modsatte Sider, i de Betragtninger, der ere gjorte gjældende af den høitærede Konseilspræsident og af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Ville) om den Sikkerhed, som Theatret frembyder for Børnet fra Sorø Akademi. Jeg troer imidlertid, at ligesaa faa Stemmer, som den ærede Konseilspræsident meente, at Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 5te Valgfreds vilde faae her i Thinget for en Kopstat, ligesaa faa Stemmer vilde Ministeren faae heri Thinget forat Pengene stode godt anbragte i Theatret; jeg troer, at det omtrent vilde gaae lige op. Hvad Theatret angaaer, vil jeg blot endnu gjøre opmærksom paa, at det store Privilegium, som det har til at spille visse Stykker, som andre Theatre ikke maae spille, kunde tænkes hævet; det er sleet i Frankrig, idet det Privilegium, som Théâtre français havde, som Nationaltheater, er hævet.

Fejsen: Det er ogsaa kun nogle Enkeltheder, om hvilke jeg skal tillade mig nogle faa Bemærkninger. Der er for det Første et Par ældre Sager, som oftere have været bragte paa Omtale under Finantlovens Behandling, som jeg tidligere har tilladt mig at henlede det høitærede Things Opmærksomhed paa, og som jeg ogsaa nu skal gjentage; det er ikke rimeligt, at

det vil føre til et bedre Resultat, men jeg skal dog ikke derved lade mig afholde fra at gjøre de samme Bemærkninger, som jeg de foregaaende Aar har fremfat. Den første Sag er den kongerigste Domæne, Sødal. Denne Hovedgaard er i sin Tid overtaget for 58,000 Rd., og der er uægtelig gjort et Fremskridt med Hensyn til Underbalancens Formindskelse, idet denne i Aar er opført med 180 Rd., medens den i Statsregnskabet for 1862—63 viser sig at være 1460 Rd.; men der er dog een Ting at lægge Mærke til ved Regnskabet, og det er, at der ikke er opført Renter af de 58,000 Rd.; naar disse lægges til, vil en meget større Underbalance fremtræde. Grunden til, at jeg atter bringer denne Sag frem, er den, at jeg har Haab om, at den høitagtede nærværende Indenrigsminister muligviis vilde tage under Overveielse, om det dog ikke skulde vise sig at være fordeelagtigere for Statskassen at sælge denne Domæne. — Den næste Sag, jeg skal omtale, er ligeledes Noget, hvorpaa jeg oftere har tilladt mig at henvende Things Opmærksomhed, nemlig Tolvgodtgjørelse for Jernbanematerialier. Saavidt jeg erindrer, er der ikke egentlig nogenfinde fra det høitærede Ministeriums Side svaret paa dette Spørgsmaal, naar jeg har bragt det under Omtale, men i Aar er der første Gang opført i Finantloven et Beløb af 200,000 Rd., som Kongeriget skal udrede i Tolvgodtgjørelse for Jernbanematerialier. Det forekommer mig, og har bestandig forekommet mig, at det var høist ubilligt, ikke at fritage Kongeriget for at udrede Tolvgodtgjørelse til Monarkiet, medens de Jernbaner, der ere anlagte i andre Landsdele, og som ere af meget ringere Interesse for hele Monarkiet, hidtil have været fritagne for at udrede Told. Saavidt mig bekjendt, er der i den bestaaende Lovgivning Intet til Hindring for, at en Fritagelse kan stee ved Kongelig Resolution, saaledes at der ikke behøves nogen Lovgivningsvirksomhed dertil; dog dette Sidste tør jeg ikke med Bestemthed udtale, men jeg har dog Grund til at troe det. — Der er dernæst atter i Aar opført — hvad jeg maa tilstaae ikke har overrasket mig, da jeg veed, at Sagen har været behandlet af en Kommission, — 80,000 Rd. til Broen over Guldborgsund. Jeg beklager